

Υφυπουργείο Τύπου
Ελληνική Προεδρία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ζάππειο Μέγαρο
Κέντρο Τύπου

Δελτίο Τύπου

Νο.13/83

2 Σεπτεμβρίου 1983

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
κ. ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ ΣΤΙΣ 2 ΣΕΠΤ. 1983

Την προσεχή Δευτέρα 5 και 6 Σεπτεμβρίου θα πραγματοποιηθεί στο Ζάππειο μέγαρο η άτυπη σύνοδος του Συμβουλίου των Υπουργών Γεωργίας της Κοινοτήτας υπό την Προεδρία του Έλληνα υπουργού κ. Κώστα Σημίτη. Στο πλαίσιο της συνόδου, οι υπουργοί Γεωργίας και οι συνεργάτες τους θα επισκεφθούν την Κωπαΐδα, τους Δελφούς και την Άμφισσα. Οι υπουργοί θα παρακολουθήσουν την καλλιέργεια του μπαμπακιού, και πως είναι οργανωμένη η παραγωγή, θα επισκεφθούν μιά παραδοσιακή εκμετάλλευση της κτηνοτροφίας, ακριβώς για να γίνουν αντιληπτά τα προβλήματά της και θα επισκεφθούν επίσης τον ελαιώνα της Άμφισσας και ένα εργοστάσιο συσκευασίας βρωσίμων ελιών.

Ο υπουργός Γεωργίας κ. Κ. Σημίτης, υπενθύμισε ότι "η Ελλάδα έχει ζητήσει να υπάρξει και κοινοτικός κανονισμός για την οργάνωση αγοράς των βρωσίμων ελιών αφού πρόκειται για ένα προϊόν που δεν εντάσσεται αυτή τη στιγμή στην Κοινή οργάνωση αγοράς" δηλαδή είναι εκτός της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Ο κ. Σημίτης πρόσθεσε ότι είναι χρήσιμο να δούν οι υπουργοί Γεωργίας της Κοινοτήτας ότι πρόκειται για ένα προϊόν στο οποίο υπάρχει, εδώ στην Ελλάδα, ανεπτυγμένη υποδομή και γι' αυτό

./...

"μπορεί χωρίς μεγάλα προβλήματα να ενταχθεί στην ΚΑΠ".

Όπως υπογράμμισε ο κ. Σημίτης η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει προετοιμάσει την έκδοση ενός κανονισμού για την κοινή Οργάνωση της αγοράς στις βρώσιμες ελιές. Η Ελλάδα βρίσκεται σε επαφή με την Επιτροπή και συζητά αυτό το σχέδιο του κανονισμού. "Ελπίζουμε, δήλωσε ο κ. Σημίτης, οι προεργασίες να τελειώσουν μέσα στο εξάμηνο της Ελληνικής Προεδρίας ώστε να συζητηθεί ο κανονισμός στο Συμβούλιο τον επόμενο χρόνο".

Οι εργασίες της Συνόδου θα γίνουν στο Ζάππειο στις 6 του μηνός υπό την Προεδρία του κ. Κώστα Σημίτη, ο οποίος, μ'αυτή την ευκαιρία, έδωσε σήμερα Παρασκευή συνέντευξη στους Έλληνες και ξένους δημοσιογράφους τους οποίους ενημέρωσε για τα θέματα που θα απασχολήσουν τους συμβούλους.

"Η σύνοδος έχει σαν θέμα την διαρθρωτική πολιτική της Κοινότητας στον Γεωργικό τομέα. Οι σχετικές οδηγίες της Κοινότητας λήγουν στο τέλος αυτού του χρόνου και θα πρέπει η Επιτροπή να παρουσιάσει νέα σύμφωνα με την νέα αντίληψη για την διαρθρωτική πολιτική που αποφασίσθηκε σε μιά παλιότερη άτυπη διάσκεψη των υπουργών Γεωργίας που έγινε στη Γερμανία. Θελήσαμε να θέσουμε το πρόβλημα της διαρθρωτικής πολιτικής κάτω από μιά κάπως πιά ειδική σκοπιά. Έτσι ο γενικός τίτλος της Συνεδρίασης είναι "Περιφερειακές ιδιαιτερότητες και Νέοι Προσανατολισμοί της διαρθρωτικής πολιτικής της Κοινότητας".

Στο σημείο αυτό ο κ. Σημίτης ανέπτυξε το σκεπτικό αυτής της νέας διαρθρωτικής πολιτικής.

"Η κοινή αγροτική πολιτική έχει δύο μεγάλες ενότητες: η μία αφορά την πολιτική των εγγυήσεων δηλαδή το τι τιμές χορηγούνται στα προϊόντα και ποιές άλλες ρυθμίσεις υπάρχουν ώστε να ενισχυθεί η παραγωγή και η διάθεση του προϊόντος, η άλλη αφορά το τμήμα εκείνο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που ασχολείται με την βελτίωση ή την ανάπτυξη των διαρθρώσεων στην αγροτική παραγωγή.

./...

Η πολιτική των εγγυήσεων - τόνισε ο κ. Κ. Σημίτης - πιστεύουμε ότι ευνόησε κυρίως βόρεια προϊόντα και τις μεγαλύτερες εκμεταλλεύσεις αφού ο καθοριστικός παράγοντας του συστήματος τιμών και παρεμβάσεων εξακολουθεί να βασίζεται στον όγκο των παραγομένων ποσοτήτων.

Η διαρθρωτική πολιτική η οποία συμπλήρωσε αργότερα την ΚΑΠ δεν αποδείχθηκε επαρκής για να αλλάξει αυτή την τάση. Αντίθετα, κατά τη γνώμη μας, ενίσχυσε μιά διαδικασία όξυνσης των περιφερειακών ανισοτήτων. Τους λόγους τους έχω αναφέρει και παλιά και θα ήθελα να τους επαναλάβω: τα διαρθρωτικά μέτρα της Κοινότητας δεν είναι εξισορροπημένα και δεν είναι κατάλληλα να αντιμετωπίσουν τις ιδιομορφίες των κρατών-μελών. Επειδή είναι πολύ γενικά δεν μπορούν να εφαρμοσθούν σε περιπτώσεις όπως για παράδειγμα η χώρα μας, ή ο Ιταλικός Νότος που παρουσιάζουν ιδιαίτερα προβλήματα και δεν είναι οι περιοχές αυτές συγκρίσιμες με τις αναπτυγμένες περιοχές της Κοινότητας που αποτέλεσαν το πρότυπο για την έκδοση των διαρθρωτικών οδηγιών. Για παράδειγμα υπάρχει σε μιά διαρθρωτική οδηγία (η 159/72) το κριτήριο του συγκρίσιμου εισοδήματος όπου η μη εκμετάλλευση ενισχύεται εάν το εισόδημα το οποίο θα πραγματοποιήσει ο παραγωγός μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα φθάσει το εισόδημα του κατοίκου της αστικής περιοχής. Το συγκρίσιμο εισόδημα όμως είναι τόσο υψηλό γιατί έγινε με βάση τα εισοδήματα στις ανεπτυγμένες χώρες της Κοινότητας ώστε στη χώρα μας δεν μπορεί να εφαρμοσθεί σε μεγάλη έκταση. Μάλιστα όπως έχω αναφέρει είναι πολύ λίγες εκείνες οι περιπτώσεις όπου μπορεί να εφαρμοσθεί αυτή η Οδηγία. Οι δικοί μας αγρότες δεν φθάνουν το επίπεδο του εισοδήματος το οποίο θα έπρεπε να έχουν για να εφαρμοσθεί η Οδηγία. Ένα δεύτερο παράδειγμα είναι μιά άλλη οδηγία (η 160/72) που παρέχει κίνητρα σε παραδοσιακούς γεωργούς να παραχωρήσουν τη γη τους σ'αυτούς που μπορούν να την αναπτύξουν. Αυτό είναι, βέβαια, κάτι που μέσα σε ένα οικονομικό κλίμα που χαρακτηρίζεται από κρίση δεν θάπρεπε να επιδιωχθεί με κάθε τρόπο. Η προσπάθειά μας είναι να κρατήσουμε τον πληθυσμό στην ύπαιθρο, να ενθαρρύνουμε τον αγροτικό πληθυσμό να μείνει στον τόπο του. Άλλο ένα παράδειγμα είναι η οδηγία 161/72 η οποία

./...

προβλέπει την παροχή κοινωνικοοικονομικής πληροφόρησης στους αγρότες την οργάνωση της εκπαίδευσης και την παροχή κοινωνικών συμβουλών κατά ένα αρκετά πολύπλοκο και θα έλεγα πολυτελή τρόπο τον οποίο δεν μπορεί να ακολουθήσει η χώρα μας. Επίσης το σύστημα των ενισχύσεων, σύμφωνα με τις διαρθρωτικές οδηγίες, βασίζεται στην επιδότηση των επιτοκίων. Όμως, τα υψηλά επιτόκια δανεισμού στην χώρα μας ή στην Ιταλία καθιστούν δυσκολότερη την εφαρμογή των οδηγιών και οι αγρότες δεν θέλουν να πάρουν δάνεια γιατί και αν ακόμη επιδοτηθεί το δάνειό τους εν πάση περιπτώσει ο τόκος είναι πάρα πολύ υψηλός. Αναφέρω ενδεικτικά ότι (δεν θυμούμαι ακριβείς αριθμούς) ενώ ο τόκος συνήθως, εδώ στην Ελλάδα κυμαίνεται για τους αγρότες γύρω στα 14%, στην Κοινότητα είναι 7% και λιγότερο. Όλα αυτά είναι προβλήματα που αποκαλύπτουν την ύπαρξη περιφερειακών προβλημάτων στις χώρες της Κοινότητας. Θα πρέπει λοιπόν να εξετάσουμε την διαρθρωτική πολιτική όχι σαν μία συνολική πολιτική που στηρίζεται πάνω σε ορισμένες βασικές αρχές αλλά σαν μία συνολική πολιτική η οποία λαμβάνει υπόψη της και τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες. Γι' αυτό και εμείς θέτουμε, σαν κεντρικό θέμα αυτής της σύσκεψης, εδώ στην Αθήνα, τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες και τους νέους προσανατολισμούς στην διαρθρωτική πολιτική. Σκέψη μας είναι ότι πρέπει να υπάρχει σε αδρές γενικές γραμμές για τις περιοχές της Κοινότητας "μοντέλλο" γεωργίας που θα αφορά επιθυμητούς τύπους γεωργικών εκμεταλλεύσεων, τις δομές εμπορίας και μεταποίησης των προϊόντων, τους βαθμούς απασχόλησης και το επίπεδο εισοδημάτων, το ρόλο της γεωργίας στην συγκεκριμένη κοινωνία και οικονομία και το ρόλο της γεωργίας στο διεθνές εμπόριο. Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχουν γενικοί κοινοτικοί στόχοι γύρω από αυτά τα γενικά θέματα αλλά και ειδικοί στόχοι που θα λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές ανάγκες. Ο σχεδιασμός αυτός της εναρμόνισης και η θέσπιση των κατάλληλων, για την περίπτωση μέτρων, είναι το κύριο πρόβλημα που μας απασχολεί. Κι' ακριβώς αυτές οι σκέψεις, πως δηλαδή μπορούμε να προωθήσουμε τα ειδικά μέτρα για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων μέσα σε μία κοινή αγορά που χαρακτηρίζεται από γενικές ρυθμίσεις θα προσπαθήσουμε να προωθήσουμε στη σύνοδο αυτή της Αθήνας.

./...

Η προσπάθειά μας είναι να βοηθήσουμε την Επιτροπή στις προτάσεις που θα υποβάλλει ως τα τέλη του Σεπτέμβρη να λάβει υπόψη της και αυτό τον προβληματισμό.

Στη συνέχεια ο κ. Σημίτης αναφέρθηκε στην κατανομή των πιστώσεων του Γεωργικού Ταμείου (Τμήμα Προσανατολισμού) επισημαίνοντας ότι η πλέον ωφελημένη χώρα από το Ταμείο, συγκριτικά με τον απασχολούμενο πληθυσμό στη γεωργία είναι η Ιρλανδία και ακολουθούν το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, η Ολλανδία, η Αγγλία, η Δανία, η Γερμανία και η Γαλλία. Τελευταίες έρχονται η Ιταλία και πολύ πίσω η Ελλάδα. Ο κ. Σημίτης πρόσθεσε ότι οι περισσότερες από τις Κοινοτικές πιστώσεις απορροφώνται από τις Βόρειες χώρες της Κοινότητας και ότι οι μεσογειακές χώρες απορροφούν πολύ λιγότερα χρήματα. Ανέφερε μάλιστα ενδεικτικά ότι το 1982 η Ολλανδία απορρόφησε 140 Ε.Ν.Μ. κατά απασχολούμενο στη γεωργία ενώ η Ελλάδα την ίδια χρονιά απορρόφησε 12 ΕΝΜ κατά απασχολούμενο στη Γεωργία.

Η Ιρλανδία απορρόφησε 399 ΕΝΜ κατά απασχολούμενο στη γεωργία και η Ιταλία απορρόφησε 45 περίπου ΕΝΜ κατ'απασχολούμενο στη γεωργία, δηλαδή τρεις φορές λιγότερα από ότι απορρόφησε η Ολλανδία. Η Αγγλία που είναι μία χώρα με πολύ αναπτυγμένη γεωργία απορρόφησε κατ'απασχολούμενο στη γεωργία 109 ΕΝΜ, δηλαδή περίπου δέκα φορές περισσότερα από την Ελλάδα και δύο φορές περισσότερα από την Ιταλία.

Στην συνέχεια ο κ. Σημίτης απάντησε σε ερωτήσεις των δημοσιογράφων.

Ερώτηση:

Με απόφασή σας συγκροτήθηκε υποεπιτροπή για την σύνταξη προγράμματος ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού της υποδομής στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας των κρασιών. Κατά τη γνώμη σας η Ελληνική Οινοποιία δεν είναι σήμερα αρκετά εκσυγχρονισμένη;

Απάντηση:

Νομίζω όχι. Τα Ελληνικά κρασιά υστερούν πολύ σε ανταγωνιστική ικανότητα απέναντι στα άλλα κρασιά στην Ευρώπη κι'αυτό οφείλεται πρώτα

από όλα στη τυποποίηση, μετά στο "μάρκετιγκ" και στη οργάνωση της εμπορίας. Όταν λέω τυποποίηση εννοώ αυτό που γνωρίζουμε όλοι μας: η ίδια επιχείριση παράγει με ίδιο σχήμα ένα κρασί το οποίο ανάλογα με την ημερομηνία της παραγωγής του μπορεί να είναι πολύ διαφορετικό ενώ θάπρεπε να είναι πάντα το ίδιο. Όσον αφορά το "μάρκετιγκ" θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: οι συνεταιριστικές οργάνώσεις που είναι και οι κύριοι παραγωγοί του κρασιού κυκλοφορούν, αν δεν με ξεγελά η μνήμη μου, πάνω από 200 σήματα. Όταν λοιπόν προσφέρουν τόσα πολλά κρασιά που λίγο-πολύ είναι στο ίδιο επίπεδο ποιότητας με τόσα πολλά σήματα, αυτό αποπροσανατολίζει τον καταναλωτή.

Υπάρχουν χώρες που διαθέτουν επιτραπέζια κρασιά σε τρεις μόνο κατηγορίες ποιότητας και τα διαφημίζουν με μεγαλύτερη ευχέρεια κι' άρα απορροφώνται. Δεν είμαι της γνώμης ότι πρέπει να περιορισθούν οι κατηγορίες σε τρεις αλλά σαφέστατα πρέπει να υπάρξουν μερικές βασικές κατηγορίες και να περιορισθούν τα σήματα. Όσον αφορά την οργάνωση της εμπορίας είναι γνωστό ότι έχουμε δυσκολίες στην διάθεση του εμφιαλωμένου οίνου στο εξωτερικό, ότι τα περισσότερα κρασιά που πουλάμε είναι κρασιά χύμα τα οποία χρησιμοποιούνται από επιχειρήσεις άλλων χωρών για την βελτίωση των δικών τους κρασιών. Πιστεύω ότι με σωστή τυποποίηση και καλή οργάνωση του "μάρκετιγκ" θα μπορέσουμε να αυξήσουμε σημαντικά τις πωλήσεις του εμφιαλωμένου κρασιού.

Ερώτηση:

Η εφετεινή παραγωγή κρασιού προβλέπεται να είναι 580.000 τόνοι έναντι 480.000 τόνων της προηγούμενης χρονιάς. Είναι σωστό αυτό ή πρόκειται για σταφύλια κι' όχι για κρασί;

Απάντηση:

Από ότι ξέρω, είναι κρασί. Τα σταφύλια είναι παραπάνω από 1.000.000 τόνους.

Ερώτηση:

Επειδή έχει προηγηθεί η σύνοδος του Ειδικού Συμβουλίου στις 30 Αυγούστου φαντάζομαι ότι αυτή η συνάντηση των υπουργών Γεωργίας

θα είναι κατά κάποιο τρόπο μία συνέχεια. Εσείς περιμένετε ότι θα υπάρξει μια μεγαλύτερη προσέγγιση στα θέματα από τους υπουργούς Γεωργίας ώστε να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικότερα τους υπουργούς Οικονομικών που προσπαθούν να σας περικόψουν κονδύλια;

Απάντηση:

Στο ειδικό Συμβούλιο της 30 Αυγούστου και στις συζητήσεις που γίνονται για την αναμόρφωση της ΚΑΠ, παίζει σημαντικό ρόλο η διαρθρωτική πολιτική και υπάρχουν χώρες όπως η δική μας, που υποστηρίζουν ότι για να σημειωθεί συμφωνία στη νέα ΚΑΠ πρέπει να εξετασθεί πάν'απόλα η αναμόρφωση της διαρθρωτικής πολιτικής. Αυτό σημαίνει, όπως σωστά το λέτε, ότι η σύνοδος της Αθήνας αποτελεί κάποια συνέχεια της γενικής συζήτησης που γίνεται για την ΚΑΠ και του ειδικού Συμβουλίου που προηγήθηκε. Όμως για να δώσω μια απλή εικόνα πρέπει να πω ότι το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας δεν έχει εντολή ή αρμοδιότητα να συζητήσει τις αποφάσεις της Στουτγάρδης. Μπορεί να συζητά παράλληλα, τα θέματα που παίζουν ρόλο για την εφαρμογή των αποφάσεων της Στουτγάρδης, αλλά δεν έχει άμεση ανάμιξη. Μόνο το ειδικό Συμβούλιο ή το Συμβούλιο των υπουργών Εξωτερικών είναι εξουσιοδοτημένο να ασχοληθεί με αυτά τα θέματα. Στο άλλο σκέλος της ερώτησης: Πιστεύω ότι κοινό μέτωπο των υπουργών Γεωργίας δεν υπάρχει και δεν είναι δυνατόν να υπάρξει γιατί δεν είναι μόνο οι χώρες που υποστηρίζουν μέσω όλων των υπουργών τους (ίσως οι υπουργοί Γεωργίας τους όχι τόσο έντονα όσο άλλοι) ότι πρέπει να περικοπούν οι δαπάνες, αλλά και χώρες όπως η Ελλάδα που υποστηρίζουν ότι η εντολή της Στουτγάρδης δεν είναι η περικοπή των δαπανών αλλά μία εκλογίκευση της ΚΑΠ, ώστε να γίνει πιο αποτελεσματική και να μειώσει τις περιφερειακές ανισότητες. Ένα, ίσως, κοινό σημείο που διακρίνει τους υπουργούς Γεωργίας, είναι το ότι θα ήθελαν πολύ αυτοί να αποφασίσουν τα αγροτικά θέματα και όχι οι υπουργοί Εξωτερικών.

Ερώτηση:

θεωρείτε ότι το ζήτημα της εξισορρόπησης των ποσών που απορροφούνται από τα κράτη-μέλη, που θα απασχολήσει αυτό το Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας είναι τεχνικό ή πολιτικό, μπορεί δηλαδή να λυθεί μόνο με τεχνικά μέσα ή είναι θέμα πολιτικής φιλοσοφίας, που προϋποθέτει

αλλαγή της πολιτικής;

Απάντηση:

Το θέμα σίγουρα δεν είναι μόνο τεχνικό και η συζήτηση που γίνεται αυτή τη στιγμή στην Κοινότητα και αυτή ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Κοινότητα δεν είναι συζήτηση μόνο σε τεχνικό επίπεδο. Από την Ελλάδα τίθενται μερικά γενικότερα πολιτικά προβλήματα. Δεν είναι μόνο οι κανονισμοί που πρέπει να αλλάξουν. Πρέπει ν'αλλάξουν και μερικά άλλα πράγματα όπως έχουμε τονίσει από παλιά, όπως λ.χ. οι τρόποι με τους οποίους πραγματοποιείται το ενδοκοινοτικό εμπόριο γενικά, η οργάνωση του εμπορίου. Η αντίληψη της Ελληνικής κυβέρνησης είναι ότι πρέπει να υπάρχει μιά συνολική αντιμετώπιση των προβλημάτων, και γι'αυτό είναι υπεύθυνο το υπουργείο Εξωτερικών και το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Εμείς στο υπουργείο Γεωργίας ασχολούμεθα με τα ειδικά θέματα της γεωργίας.

Ερώτηση:

Το τελικό ανακοινωθέν της διάσκεψης της Στουτγάρδης, οι προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και πολλές χώρες-μέλη μιλάνε για περικοπές των δαπανών ή για ορθολογική περικοπή των δαπανών. Γενικά αυτό που ακούγεται είναι η περικοπή των δαπανών. Εσείς μιλήσατε για εκλογίκευση των δαπανών. Πώς τοποθετείται η Ελλάδα απέναντι στις αναγκαίες αναπροσαρμογές που πρέπει να γίνουν στην ΚΑΠ και που περνούν μέσα από την περικοπή των δαπανών ή μέσα από κάποια άλλη νοοτροπία;

Απάντηση:

Δεν δεχόμαστε με κανένα τρόπο ότι η εντολή της Στουτγάρδης αφορά την περικοπή των δαπανών της ΚΑΠ. Αυτή την στιγμή υπάρχει ένα πρόβλημα για ορισμένα προϊόντα για τα οποία έχουν αυξηθεί κατά πολύ οι δαπάνες. Υπάρχουν πλεονάσματα στο βούτυρο, στη σκόνη γάλακτος και σε άλλα προϊόντα που δημιουργούν δυσκολίες. Υπάρχουν και άλλα προβλήματα όπως είναι η άνιση μεταχείριση ανάμεσα σε διαφορετικά προϊόντα ή μη ύπαρξη κοινοτικής προτίμησης για όλα τα προϊόντα ή μη ικανοποιητική διαρθρωτική πολιτική. Η Ελληνική κυβέρνηση συμφωνεί να επανεξετασθεί όλη η ΚΑΠ διότι πιστεύει ότι πέρα από τα προβλήματα των

δαπανών που επισημαίνονται υπάρχουν και άλλα σημαντικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν. Στην συνολική επανεξέταση της ΚΑΠ θα υπάρξουν, βεβαίως, ρυθμίσεις που θα οδηγήσουν και στην περιστολή των δαπανών. Αλλά η εντολή είναι να εκλογικεύσουμε την ΚΑΠ και όχι μόνο να βρούμε πού θα κάνουμε οικονομίες. Διότι αν επρόκειτο να κάνουμε μόνο οικονομίες τότε η απάντηση θα ήταν απλή: Δεν ξοδεύουμε για τα προϊόντα, περιορίζουμε τις τιμές, απαγορεύουμε την αύξηση της παραγωγής. Τότε θα ήταν αυτονόητο ότι θα σημειώνονταν οικονομίες. Εμείς όμως δεν συμφωνούμε με αυτό. Λέμε π.χ. : κατώφλι εγγυήσεων πρέπει να υπάρχουν σε προϊόντα που είναι πλεονασματικά. που συναντούν δυσκολίες διάθεσής τους στην διεθνή αγορά. Πρέπει να δούμε επίσης και τη σχέση των διεθνών με τις εσωτερικές τιμές αλλά και αυτό σε πλήρη συνάρτηση με το εισόδημα του παραγωγού, με την κατάσταση στην περιφέρεια όπου συναντάται ένα προϊόν και με διάφορα άλλα στοιχεία. Πρέπει να δούμε την κοινοτική προτίμηση αλλά ίσως να την αναθεωρήσουμε έτσι ώστε οι περιοχές εκείνες που χρειάζονται περισσότερη προστασία να προστατεύονται πράγματι.

Ερώτηση:

Είναι κοινό μυστικό ότι όσο ενδιαφέρονται οι χώρες-μέλη για την ΚΑΠ άλλο τόσο ενδιαφέρονται και οι χώρες που εξαγωγήν πολλά προϊόντα προς την Κοινότητα. Μήπως έχετε ένα δείγμα αντιδράσεων από τις μεγάλες χώρες μη μέλη της Κοινότητας που ενδιαφέρονται για τις αναπροσαρμογές και αν έχουν κάνει ορισμένες συστάσεις-παρατηρήσεις ή έχουν διατυπώσει συγκεκριμένες απόψεις πάνω σ' αυτό το θέμα;

Απάντηση:

Ως μέλος της Ελληνικής κυβέρνησης έχω αυτή τη στιγμή δύο υπομνήματα, το ένα από την Αυστραλιανή κυβέρνηση και το άλλο από την κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας. Οι χώρες αυτές επειδή εξαγωγήν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα, επισημαίνουν, όπως είχαν επισημάνει άλλωστε και παλαιότερα, ότι δεν θα πρέπει να δημιουργηθούν πρόσθετες δυσκολίες στις εισαγωγές από τις χώρες τους στην Κοινότητα και ότι η εξαγωγική πολιτική της Κοινότητας θα πρέπει στα προϊόντα που τις αφορούν να γίνει σε συνεννόηση μαζί τους για να μην δημιουργηθούν δυσκολίες

στις διεθνείς αγορές. Γνωρίζετε το πρόβλημα με το βούτυρο της Νέας Ζηλανδίας, υπάρχουν στην παγκόσμια αγορά μεγάλα αποθέματα βουτύρου όχι μόνο στην Κοινότητα, ενώ όλες οι χώρες που παράγουν φοβούνται ένα πόλεμο βουτύρου, όπου ο καθένας θα προσπαθήσει να πουλήσει σε φθηνότερη τιμή από τον άλλον συμπαρασύροντας έτσι τις παγκόσμιες τιμές σε μία κάθετη πτώση.

Ερώτηση:

Όσον αφορά την ελληνική σουλτανίνα πιστεύω ότι δεν υπήρξε σε ικανοποιητικό επίπεδο κοινοτική προτίμηση. Έχει μόνον επιτευχθεί η παράταση του καθεστώτος του 1981-82 για το 83, αλλά το ερώτημα είναι αν θα δεχθεί η Ελλάδα τη κατάργηση του καθεστώτος της παρέμβασης. Αυτό το ειδικό θέμα πώς το βλέπετε στα γενικότερα πλαίσια που αναπτύξατε σχετικά με την προτίμηση και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες;

Απάντηση:

Ως προς τη σουλτανίνα το καθεστώς έχει παραταθεί μέχρι τις 25-26 Σεπτεμβρίου, μέχρι δηλαδή το επόμενο Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας. Η θέση της Ελλάδας στη διαπραγμάτευση η οποία γίνεται είναι ότι θα πρέπει να συνεχισθεί η κρατική παρέμβαση και δεν θα πρέπει να υπάρχουν κατώφλια εγγυήσεως. Η άποψη της χώρας μας όσον αφορά τη διαχείριση της σουλτανίνας ήταν ότι η Κοινότητα, μη έχοντας πείρα από το προϊόν, δεν αντέδρασε έγκαιρα απέναντι στη πτώση των διεθνών τιμών και, όπως εσείς αναφέρατε, γι' αυτό και δεν εξασφάλισε την κοινοτική προτίμηση για το ελληνικό προϊόν. Κάποτε η ελληνική σουλτανίνα είχε στη διεθνή αγορά γύρω στα 1700 δολάρια, το 1981-αν δεν με απατά η μνήμη μου- έπεσε γύρω στα 1000 δολάρια, κι' αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα 750 δολάρια.

Ερώτηση:

Πριν μερικούς μήνες, καταστράφηκαν από τους Έλληνες παραγωγούς 50.000 τόννοι φρούτων, πιστεύω ότι ήταν ροδάκινα. Νομίζω ότι είναι η πρώτη φορά που καταστράφηκε τόσο μεγάλη ποσότητα. Η κυβέρνηση ενδιαφέρει τους παραγωγούς για την απόσυρση αγροτικών αποθεμάτων;

Απάντηση: Το πρώτο που ήρθε να πω είναι ότι, η Κυβέρνηση σε καμία περίπτωση δεν ενθαρρύνει τους παραγωγούς να αποσύρουν τα προϊόντα τους. Προσπάθησε και προσπαθεί να διατεθεί η παραγωγή τους και στην περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να βρεί μέσα για να αξιοποιηθεί αυτό το προϊόν. Αυτή η κυβέρνηση είναι η πρώτη που χυμοποίησε σε μεγάλες ποσότητες τα αποσυρόμενα ροδάκινα και μήλα και όπως ίσως έχετε πληροφορηθεί, πέρισυ μοιράσαμε στα σχολεία και σε άλλα ιδρύματα χυμούς φρούτων από κονσέρβες που είχαν παραχθεί με την βοήθεια των αποσυρομένων ποσοτήτων. Το λέω αυτό γιατί θέλω να τονίσω ότι δεν είναι δική μας πολιτική η απόσυρση των οπωροκηπευτικών. Η δική μας πολιτική είναι να αξιοποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο. Βεβαίως παρουσιάζονται δυσκολίες στην διάθεση, δυσκολίες που οφείλονται ίσως σε διάφορους λόγους, π.χ. φέτος τα ελληνικά ροδάκινα δεν είχαν πάντα την απαιτούμενη ποιότητα για να διατεθούν στις αγορές του εξωτερικού, έβρεξε λίγο πριν από τη συγκομιδή κι' αυτές οι βροχές οδήγησαν σε υποβάθμιση της ποιότητας και στη συνέχεια στην πτώση των τιμών στις αγορές της Γερμανίας. Η πτώση των τιμών είχε σαν συνέπεια να μην εξαχθεί αρκετά μεγάλη ποσότητα φρούτων, κι' αυτό οδήγησε φυσικά, στην απόσυρση. Δεν είναι όμως αυτή η μοναδική αιτία. Αναφέρω το παράδειγμα στα βερούκοκα στα οποία υπήρξε βεβαίως για πρώτη φορά απόσυρση. Και λέγω για πρώτη φορά επειδή για πρώτη φορά ίσχυσαν οι σχετικοί κανονισμοί της Κοινότητας που προβλέπουν την χορήγηση ενισχύσεων της αποσυρόμενης ποσότητας. Εμείς έγκαιρα είχαμε προτείνει στην Επιτροπή, τα χρήματα που επρόκειτο να δοθούν στην απόσυρση να μη δοθούν τελικά γι' αυτό το σκοπό, αλλά να δοθούν στις μεταποιητικές βιομηχανίες για να κονσερβοποιήσουν τα βερούκοκα ώστε να μην υπάρξει απόσυρση. Η άποψη όμως της Επιτροπής ήταν ότι η μεταποίηση των βερούκοκων ανοίγει ένα νέο βήμα στην ΚΑΠ, ότι αυτό είναι κάτι που δεν έχει αποφασισθεί κι' ότι μέχρι τώρα, έχει εκδηλωθεί η αντίθεση πολλών χωρών στο να ενισχυθεί η μεταποίηση των βερούκοκων. Γι' αυτό και η Κοινότητα προτίμησε να διατεθούν τα χρήματα στην απόσυρση. Το πρόβλημά μας είναι η οργάνωση της εμπορίας που παρουσιάζει ακόμα πολλά μειονεκτήματα. Εχουμε ήδη κάνει βήματα για να διορθωθεί η κατάσταση. Ελπίζω στο χρόνο που μας έρχεται στη νέα εμπορική περίοδο, να μπορέσουμε να βελτιώσουμε την κατάσταση και να προωθήσουμε αποτελεσματικά τις εξαγωγές.

Ministère de la Presse et de l'Information
Présidence Hellénique des Communautés Européennes

Palais Zappeion
Centre de Presse

Bulletin de Presse

No. 13/83

2 septembre 1983

CONFÉRENCE DE PRESSE DE M. C. SIMITIS
MINISTRE DE L'AGRICULTURE
- 2 septembre 1983-

Les 6 et 7 septembre, se tiendra au Palais Zappeion la session informelle du Conseil des Ministres de l'Agriculture de la Communauté, sous la Présidence de M. C. Simitis.

Dans le cadre de cette session, les ministres de l'Agriculture et leurs collaborateurs visiteront les régions de Copaïs, de Delphes et d'Amphissa. Les ministres verront la culture du coton, la manière dont elle est organisée, visiteront une exploitation traditionnelle d'élevage, pour se rendre précisément compte de ses problèmes et visiteront également les oliveraies d'Amphissa ainsi qu'une conserverie d'olives destinées à la consommation.

Au cours de sa conférence de Presse, m. Simitis à essentiellement développé les points suivants:

"Cette session a comme objet la politique structurelle de la Communauté dans le secteur agricole. Les directives relatives de la Communauté viennent à échéance à la fin de l'année en cours et la Commission devra présenter un nouvel accord conforme à la nouvelle conception relative à la politique structurelle qui a été décidée

./...

à l'occasion d'une précédente conférence informelle des ministres de l'Agriculture, laquelle s'est tenue en Allemagne. Nous avons voulu poser le problème de la politique structurelle sous un angle un peu plus concret. Ainsi, l'ordre du jour plus général de la session est: "Particularités régionales et Nouvelles Orientations de la politique structurelle de la Communauté".

M. Simitis a exposé l'argumentation de cette "nouvelle politique structurelle" dans les termes suivants:

"La politique agricole commune comprend deux grands ensembles: le premier concerne la politique des garanties, c'est-à-dire, quels prix sont accordés aux produits agricoles et quels autres mesures existent afin de renforcer la production et la vente du produit; le second ensemble concerne le secteur de la P.A.C. qui s'occupe de l'amélioration ou du développement des structures de la production agricole.

"La politique des garanties - a souligné M. Simitis - a, croyons-nous, avantagé surtout les produits des régions du nord et les plus grandes exploitations, puisque le facteur déterminant du système des prix et interventions continue à être basé sur le volume des quantités produites.

"La politique structurelle qui a complété par la suite la P.A.C. s'est avérée insuffisante pour transformer cette tendance. Au contraire, nous estimons qu'elle a renforcé un processus d'accentuation des inégalités régionales. J'en ai mentionné déjà dans le passé les raisons et je voudrais les dire encore une fois: les mesures structurelles de la Communauté ne sont pas équilibrées et ne sont pas capables d'affronter les particularités des Etats-membres. Du fait qu'elles sont très générales, elles ne peuvent être appliquées dans des cas comme ceux de notre pays, par exemple, ou dans le cas du Mezzogiorno italien, qui présentent des problèmes spécifiques; et ces régions ne sont pas assimilables

./...

aux régions développées de la Communauté, lesquelles ont constitué le modèle sur lequel on s'est basé pour définir les directives communautaires.

"Il faudra donc que nous appréhendions la politique structurelle non pas comme une politique globale fondée sur certains principes de base, mais comme une politique globale prenant en compte également les spécificités régionales. Et c'est pour cette raison que nous posons, quant à nous, comme sujet central de cette conférence qui va se tenir ici, à Athènes, les particularités régionales et les nouvelles orientations de la politique structurelle. Notre idée est qu'il doit exister, en lignes nettes et générales, pour les régions de la Communauté un "modèle" d'agriculture concernant des types souhaitables d'exploitations agricoles, des structures de commercialisation et de transformation des produits, les degrés d'emploi et le niveau des revenus, le rôle de l'agriculture dans chaque société et économie concrètes et le rôle de l'agriculture dans le commerce international."

Ensuite, M. Simitis s'est référé à la répartition des crédits du Fonds Agricole (Secteur Orientation), en signalant que le pays le plus favorisé par celui-ci est l'Irlande, suivie, dans l'ordre, par la Belgique, le Luxembourg, la Hollande, la grande Bretagne, le Danemark, l'Allemagne et la France. Les pays qui sont les moins favorisés sont l'Italie et, loin derrière elle, la Grèce. M. Simitis a ajouté que la majeure partie des crédits communautaires sont absorbés par les pays du Nord de la Communauté et que les pays méridionaux absorbent beaucoup moins d'argent. Il a même mentionné, à titre indicatif, qu'en 1982, la Hollande a absorbé 140 U.C.E. par personne employée dans l'agriculture, alors que la Grèce, dans la même année, en a absorbé 12.

L'Irlande a absorbé 399 U.C.E. par personne employée dans l'agriculture et l'Italie en a absorbé environ 45, c'est-à-dire trois fois moins que la Hollande. La grande Bretagne, qui est un

./...

pays doté d'une agriculture très développée, a absorbé 109 U.C.E. par personne employée dans l'agriculture, c'est-à-dire environ dix fois plus que la Grèce et deux fois plus que l'Italie.

Après avoir développé ces points, M. Simitis a répondu aux questions des journalistes.

Question:

Sur votre décision, une sous-commission a été formée pour rédiger un programme de développement et de modernisation de l'infrastructure dans le domaine de la transformation et de la commercialisation des vins. Êtes-vous d'avis que la production grecque de vins n'est pas actuellement suffisamment développée?

Réponse:

Je crois que non. Les vins grecs sont de loin moins compétitifs que les autres vins européens, et ceci est dû en tout premier lieu à la standardisation, en second lieu au "marketing" et à l'organisation de la commercialisation. En disant "standardisation", j'entends ce que nous savons tous: la même entreprise produit, sous la même appellation, un vin lequel, suivant la date de sa production, peut être tout à fait différent, alors qu'il devrait être toujours identique. Pour ce qui est du "marketing", je vais citer un exemple caractéristique: les organisations coopératives, qui sont d'ailleurs les principaux producteurs de vin, commercialisent du vin sous plus de 200 estampilles différentes (si ma mémoire ne me trompe pas). Quand donc elles offrent, sous tant d'estampilles, un si grand nombre de vins qui sont du même niveau au point de vue qualité, cela désoriente le consommateur.

Question:

La production de vin prévue pour cette année est de 580.000 tonnes, contre 480.000 tonnes l'année précédente. Cela est-il exact, ou bien s'agit-il de raisin et non pas de vin?

./...

Réponse:

D'après ce que je sais, il s'agit de vin. La production de raisin et de plus de 1.000.000 de tonnes.

Question:

Du fait que, le 30 août, s'est déjà tenue la session du Conseil Spécial, je présume que cette rencontre des ministres de l'Agriculture en constituera en quelque sorte le prolongement. Vous attendez-vous vous-même à ce qu'un rapprochement plus grand se fasse sur les diverses questions entre les ministres de l'Agriculture de sorte qu'ils soient en mesure d'affronter plus efficacement les ministres des Finances qui s'efforcent de vous soustraire certains crédits?

Réponse:

Un rôle important est joué, au Conseil spécial du 30 août et dans les discussions en cours visant à la refonte de la P.A.C., par la politique structurelle; et il existe des pays, comme le nôtre, qui soutiennent que, pour qu'un accord soit conclu sur la nouvelle P.A.C., il faut avant toute chose examiner la refonte de la politique structurelle. Ceci signifie, comme vous le dites très justement, que la session d'Athènes constitue une sorte de prolongement du débat général en cours au sujet de la P.A.C. ainsi que du Conseil spécial qui a précédé. Cependant, pour donner une image simple, il faut que je dise que le Conseil des Ministres de l'Agriculture n'a pas de mandat ou de compétence pour discuter les décisions de Stuttgart. Il peut discuter parallèlement des questions qui jouent un rôle dans l'application des décisions de Stuttgart, mais il ne s'y immisce pas directement. Il n'y a que le Conseil spécial ou le Conseil des Ministres des Affaires Etrangères qui soit attitré pour traiter de ces questions. Quant au second volet de votre question, je dirai que je crois qu'il n'existe pas de front commun des Ministres de l'Agriculture et qu'il n'en peut exister un, et ceci, parce qu'il n'y a pas seulement des pays qui soutiennent par l'intermédiaire de tous leurs Ministres

./...

(leurs Ministres de l'Agriculture peut-être pas avec la même insistance que d'autres) qu'il faut procéder à des diminutions de crédits; il existe, en effet, des pays, comme la Grèce, qui soutiennent que la décision prise à Stuttgart n'est pas de diminuer les crédits, mais la renationalisation de la P.A.C., afin qu'elle devienne plus efficace et réduise les inégalités régionales. S'il est, peut-être, un point de ralliement des Ministres de l'Agriculture, c'est qu'ils désireraient beaucoup décider eux-mêmes en matière de questions agricoles, et que ce ne soient pas les Ministres des Affaires Etrangères qui le fassent.

Question:

Considérez-vous que la question du rééquilibrage des montants absorbés par les Etats-membres, qui va occuper ce Conseil des Ministres de l'Agriculture, est de nature technique ou bien de nature politique; peut-elle, c'est-à-dire, être résolue à l'aide de moyens techniques, ou bien est-ce un problème de philosophie politique, lequel présuppose un changement de la politique?

Réponse:

Le problème n'a pas un aspect uniquement technique; les discussions qui ont lieu actuellement dans la Communauté et celles en cours entre la Grèce et la Communauté se font sur un plan exclusivement technique. La Grèce pose une série de problèmes politiques d'ordre général. Il ne s'agit pas seulement de modifier les règlements. Encore faut-il, comme nous l'avons souligné depuis longtemps, procéder à d'autres changements, comme p.ex. des méthodes commerciales appliquées à l'intérieur de la Communauté en général, et de l'organisation du commerce. De l'avis du Gouvernement grec il faut affronter les problèmes dans leur ensemble et c'est le ministère des Affaires Etrangères et le ministère de l'Economie Nationale qui en ont la responsabilité. Au Ministère de l'Agriculture nous nous occupons spécifiquement de problèmes agricoles.

./...

Question:

Le communiqué final de la réunion de Stuttgart, les propositions de la Commission Européenne et plusieurs des Etats-membres parlent de réduction des dépenses ou de leur réduction rationnelle. En général on entend parler d'une réduction des dépenses. La Grèce, quelle position adopte-t-elle face aux réadaptations nécessaires de la PAC qui impliquent la réduction des dépenses ou qui passent par une autre conception?

Réponse:

Nous n'admettons aucunement que le mandat donné à Stuttgart concerne la réduction des dépenses de la PAC. Il y a actuellement un problème pour un certain nombre de produits pour lesquels on constate que les dépenses ont beaucoup augmenté. Il y a des excédents de beurre, de lait en poudre et d'autres produits, qui créent des difficultés. D'autres problèmes qui créent des difficultés existent également, tels que le traitement inégal de différents produits et l'absence de préférence communautaires pour d'autres produits, ou la politique structurelle inefficace. Le Gouvernement grec est d'accord avec le ré-examen de l'ensemble de la PAC, car il est persuadé qu'au delà des problèmes de dépenses, il y a d'autres problèmes importants qui réclament une solution. Lors du ré-examen global de la CAP il y aura, certainement, des aménagements qui mèneront à la réduction des dépenses. Le mandat concerne cependant la rationalisation de la CAP et pas de chercher uniquement où faire des économies, notre réponse aurait été alors simple: nous ne dépensons pas pour les produits, nous réduisons les prix, nous interdisons l'accroissement de la production. Dans ce cas, il est évident qu'il y aurait des économies. Mais nous ne sommes pas d'accord avec cette manière de faire. Nous disons p. ex: pour les produits excédentaires, qui se heurtent à des difficultés sur le marché international, il faut des seuils de garantie. Nous devons également examiner le rapport entre les prix internationaux et nationaux, mais ceci en relation totale avec le revenu du produ-

./....

cteurs, avec la situation de la région où on trouve le produit et avec d'autres éléments. Nous devons examiner la préférence communautaire, mais la réviser éventuellement, de manière à ce que les régions qui ont besoin de protection accrue, soient réellement protégées.

Question:

Il est notoire que les pays, grands exportateurs vers la Communauté, s'intéressent à la PAC autant que les Etats-membres. Avez-vous un échantillon des réactions de le part de grands pays, qui ne sont pas membres de la Communauté, qui s'intéressent aux ré-adaptations et savez-vous s'ils ont fait certaines recommandations-observations ou s'ils ont émis des opinions précises à ce sujet?

Réponse:

En tant que membre du gouvernement grec je suis en possession actuellement de deux mémoires, l'un du gouvernement d'Australie, l'autre de celui de la Nouvelle Zélande. Ces deux pays, étant donné qu'ils exportent leurs produits vers la Communauté, observent, ainsi qu'ils l'avaient fait par le passé, qu'il faudra éviter de créer des difficultés supplémentaires aux importations de la Communauté en provenance de leurs pays et que la politique d'exportation de la Communauté, devra être établie en accord avec eux.

Question:

Il y a quelques mois, 50.000 t. de fruits ont été enterrés par les producteurs grecs. Il s'agissait me tremble-t-il de pêches. C'est la première fois je crois qu'une aussi importante quantité a été détruite. Le gouvernement encourage le retrait des excédents agricoles par les producteurs?

Réponse:

Ce que je dois dire en premier c'est que le gouvernement n'encourage en aucun cas les producteurs à retirer leurs produits. Il s'est efforcé et s'efforce d'écouler leur production et lorsque cela s'avère impossible, de trouver le moyen de mettre en valeur ce produit. Le gouvernement actuel est le premier à avoir transformé en jus de fruits de grandes quantités de pêches et de pommes et, vous l'avez peut-être appris, nous avons distribué l'année passée dans les écoles et divers autres établissements, des jus de fruits en conserve, qui avaient été produits avec les quantités de fruits retirés. Je dis cela parce que je désire insister sur le fait que notre politique n'est pas celle du retrait des fruits et légumes. Notre politique vise à les mettre en valeur autant que possible. Il y a certainement des difficultés pour l'écoulement, difficultés dues peut-être à toutes sortes de raisons: p.ex., cette année, les pêches grecques ne correspondaient pas toujours à la qualité requise pour être vendues sur les marchés de l'étranger. Les pluies tombées juste avant le récolte ont détérioré la qualité et entraîné par la suite la baisse des prix sur les marchés allemands. La baisse des prix a eu pour conséquence l'exportation de quantités moindres, ce qui conduit naturellement au retrait. Il ne s'agit pas cependant là de l'unique cause. Je cite l'exemple des abricots qui, pour la première fois il est vrai, ont été retirés. Si je dis "pour la première fois, c'est parce que les règlements communautaires qui prévoient l'allocation d'aides ont été appliqués pour la première fois aux quantités retirées. Quant à nous nous avons proposé à temps à la Commission que les montants destinés au retrait ne soient pas affectés en

./...

définitive à cela, mais qu'ils soient alloués aux industries de transformation pour la mise en conserve des abricots, afin d'éviter le retrait. La Commission estimait toutefois que la mise en conserve des abricots constituait une nouvelle étape de la PAC, que ceci n'était pas encore décidé et que plusieurs pays avaient manifesté leur opposition à encourager la transformation en jus des abricots. La Communauté a jugé préférable, pour cette raison, d'affecter les fonds au retrait. J'espère qu'il nous sera possible, l'année prochaine lors de la nouvelle période de commercialisation, d'améliorer la situation et de promouvoir d'une manière décisive les exportations.